

[Niels Matthiasen.]

være rigtigt, at staten går i spidsen på de områder, hvor den har mulighed derfor. Et virksomhedsnævn, hvor alle på teatret arbejdende grupper er repræsenteret, skal ikke tage beslutning eller påtage sig noget kunstnerisk ansvar i forhold til repertoirevalg og rollebesætninger — kunst er ikke et spørgsmål om kvalificeret majoritet — men det har til opgave at gøre teatret til en god arbejdsplads, at skabe et godt arbejdsklima, hvori også kunsten kan trives. Der er hermed også virkeliggjort et lille stykke af betænkning nr. 517.

Under lovforslagets behandling er der sket en glædelig udvikling inden for de turnerende teatre. Der er allerede dannet det i loven omtalte samarbejdsudvalg, Turnéteatrenes Fællesudvalg. De har udsendt en plan for turnéteatersæsonen 1970-71. Børneteatrene er også repræsenteret her, og det er med tilfredshed, at vi i socialdemokratiet kan konstatere, at allerede for sæsonen 1970-71 oprettes der et kontor, der kan skabe en bedre formidling af teatrenes forestillinger til skoler og til ungdom, og vi er også tilfreds med, at der tilstræbes en nyordning for sæsonen 1971-72.

Må jeg i øvrigt om børneteatrene sige, at her har vi jo netop et af de punkter, hvor det er beklageligt, at der mangler penge. For selv om der nok er sket en væsentlig forøgelse af støtten til børneteatre, er det alt for lidt, børneteatrene får i forhold til det øvrige teaterliv: kun 3 pct. af teaterstøtten går til børneteatre. Hvis man virkelig vil føre en langsigtet kulturpolitik, må der lægges meget mere vægt på børneteatrene; det er dér, fremtidens publikum sidder. Der må åbnes muligheder også over kommunerne for at få mere gang i dette arbejde.

Må jeg nævne et eksempel, Komediøvognen. Det er en gruppe, som har arbejdet professionelt med børneteater med det formål at fremme lysten hos børn og unge til både at spille teater selv og interessere sig for teatret som kunstform. Man inddrager publikum i spillet på en helt uhøjtidelig måde, man inddrager musik, visuelle elementer og bevægelse som noget ligeberettiget ved siden af ordet. I de 2 år, Komediøvognen har eksisteret, har man sat 15 forestillinger op, så man har et løbende repertoire. Man har spillet over 1.000 gange, og

først og fremmest har man søgt at tilrettelægge spillet således, at man kunne få kontakt med hele publikum, med alle børnene. Dette arbejde er gennemført af en trup på 15 mennesker, der har arbejdet for en uhyrlig ringe løn, og der er ingen udsigter til forbedringer, idet man på den ansøgning, man har sendt til ministeriet, har fået det svar, at man er blevet nedskåret med $\frac{2}{3}$ pct., til trods for at man her har en målsætning, som virkelig er i overensstemmelse med teaterlovens hensigt. Der bør på dette område findes flere midler.

Endelig skal jeg gøre nogle bemærkninger til det, der står i betænkningen om støtten til anden teatervirksomhed. Først det positive: de små teatre har fået deres eget stykke i paragraffen, og ministeren har i et samråd forsikret udvalget om, at de små teatre ikke vil få ringere vilkår end i dag. Jeg vil endda være så optimistisk at tro, at de efter ministerens udtalelser kan regne med, at de vil få bedre vilkår. Desværre er det mere begrænset, hvad der kan forventes af støtte til de 3 store privatteatre i København: Det Ny Teater, Folketeatret og Ungdommens Teater. Der er ikke kommet mere med i lovforslaget rent økonomisk, end der var ved fremsættelsen. Jeg beklager, at ministeren ikke allerede under lovforslagets behandling søgte mulighed for at skabe en støtteordning, som kunne omfatte alle faste teatre i hovedstadsområdet og dækkes med tilslutning både fra København og Frederiksberg, men også, hvad der ville være rimeligt, med tilslutning fra Københavns amt og Frederiksberg amt, som reelt er oplandet for hovedstadsteatrene.

Vi har udtrykkelig fra socialdemokratiets side fremhævet, at vi ikke forventede, at man kunne lave en detaljeret ordning med det samme, men at den sandsynligvis måtte gennemføres i etaper, både i forhold til, hvilke teatre den skulle omfatte, inden for hvilken periode den skulle træde i kraft, og hvilke beløb der skulle stilles til rådighed. Vi vil pege på det forslag, som teaterrådet har sendt vedrørende en ordning for de 3 privatteatre. Det må også kunne danne grundlag for en samlet ordning for de faste teatre i hovedstadsområdet, altså også f. eks. Gladsaxe og Det Ny Scala, med dækning af en fast procentdel af udgifterne i forhold til det af ministeren godkendte stan-